

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 73/2015
28.01.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ч.О., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ч.О. - адвоката А.Т., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К-511/13 од 29.04.2014. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 170/14 од 17.10.2014. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ч.О. - адвоката А.Т., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К-511/13 од 29.04.2014. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 170/14 од 17.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци К-511/13 од 29.04.2014. године окривљени Ч.О. је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљени у року од 1 (једне) године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду трошкове поступка у износу од 10.542,00 динара и паушал у износу од 5.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 170/14 од 17.10.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ч.О. - адвоката А.Т. и потврђена је пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К-511/13 од 29.04.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ч.О. - адвокат А.Т. због повреде закона из члана

439. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев основан и да сагласно члану 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине правноснажне пресуде Основног суда у Бачкој Паланци К-511/13 од 29.04.2014. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 170/14 од 17.10.2014. године и предмет врати на поновну одлуку или поновно суђење првостепеном органу или да сходно члану 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи правноснажну пресуду Основног суда у Бачкој Паланци К-511/13 од 29.04.2014. године и окривљеног Ч.О. ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011 ... 55/2014) прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном и то конкретно због повреда закона из члана 439. тачка 1) до 3) ЗКП, при чему само формално означава ову повреду закона, а суштински у образложењу захтева оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у првостепеној одлуци и указује на погрешну оцену доказа, истицањем да првостепени суд није недвосмислено утврдио механизам повређивања оштећеног, обзиром да је окривљени дешњак, а оштећеном је тешка телесна повреда нанета у пределу десне стране лица у виду прелома десне јагодичне кости, те да првостепени суд није ценио исказе сведока очевидаца који су се налазили у просторији где се одиграо критични догађај и поклонио је веру само исказу оштећеног који је првобитно у Клиничком центру Војводине у Новом Саду на упит лекара изјавио да је до повреде дошло падом на под и кривичну пријаву полицији је поднео више од две недеље након критичног догађаја, а поклонио је веру и исказима његове жене и малолетног сина који немају никаква непосредна сазнања, а што све у битном представља оспоравање утврђеног чињеничног стања и оцену доказа у првостепеној одлуци.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, као разлог побијања првостепене одлуке, само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, а да се суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу, а због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи и да другостепени суд у образложењу пресуде није дао разлоге зашто у конкретном случају није правно релевантна чињеница задавања ударца десном шаком у десну страну лица, као и писмени налаз Клиничког центра Војводине у Новом Саду и чињеница да је прва изјава оштећеног била да су повреде настале падом на под, а тек касније после саветовања са адвокатом је променио свој исказ, а да је правно релевантан усмени исказ оштећеног који је критичном приликом био у алкохолисаном стању, а што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Како наведена повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је и у овом делу захтев браниоца окривљеног оцењен као недозвољен.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ч.О. - адвоката А.Т., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

За председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.